Tálosné Ujságh Zsuzsanna Borbála a Siófoki SZC Hikman Béla Szakképző Iskola magyar-történelem szakos pedagógusa, tanára, oktatója.

Hite szerint szülei, nagyszülei élete, története maga a velünk élő történelem, formálták vele az ő életét is.

Néhány hetes korában költöztek Darvaspusztára, tanár édesapja büntetésének újabb színterére. A pusztai életforma megtapasztalása ma sem engedi, hogy elfelejtse, milyen körülmények közül jönnek nap mint nap iskolája gyerekei.

Édesapja kivételes tudása, szociális érzékenysége, határtalan energiája, szervezőképessége nyomot hagyott a három testvérben, a puszta életének minden szegmensében, a pusztai gyerekek kiemelkedésében. A pedagógus munkája messze nem ér véget a kicsengetéssel – véződött beléjük. Szüleiknek köszönhetően korán megtanultak önállónak lenni, közösségben gondolkodni és dolgozni.

Legfontosabb szülői örökségük a szociális érzékenység, a segítőkészség, a közösséghez való tartozás erős igénye, az elhivatottság, a nagy munkabírás és kreativitás.

A kaposvári Táncsics Mihály Gimnáziumban érettségizett 1979-ben. A gimnáziumban tovább formálódott benne: milyen a jó pedagógus. Tisztelték azokat, akik szakterületüket jól ismerték, logikusan, rendszerben gondolkodtak, őket is erre szorították. Nem kedvelték az erélytelen, jellegtelen karaktereket, hiszen ők maguk sem lelkesedtek, hogyan tudták volna magukkal ragadni hát a főként érzelem vezérelte kamaszokat?

A pécsi Tanárképző Főiskolán szerzett magyar-történelem szakos általános iskolai tanári diplomát.

Az egyhónapos összefüggő tanítási gyakorlatot Marcaliban, a Mikszáth Kálmán utcai Általános Iskolában végezte. Sokat köszönhet mentorainak, kitűnő, lelkiismeretes szakemberek.

A pusztakovácsi általános iskola volt az első munkahelye. Jó kezdés, megbecsülés, bizalom, idősebb kollégák tele tapasztalattal és segítőkészséggel, jó igazgató.

1989 óta tanít teljes állásban a Siófoki SZC Hikman Béla Szakképző Iskolában. Ez idő alatt sokat tanult kollégáitól, köszönet érte. Néhányuktól azt is megtanulta, hogyan nem akar tanítani, viselkedni.

Éveket töltött mindkét szaktárgya esetében azzal, hogy részletesebb, gazdagabb, biztosabb, naprakészebb tudásra tegyen szert.

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészettudományi Karán 2007-ben történelem szakos bölcsész és középiskolai tanári diplomát szerzett.

Az osztályfőnöki munkaközösség vezetője, évtizedek óta osztályfőnök. Osztályában arra törekszik, hogy megértesse velük: érettségizett embernek lenni magatartásmódot, értékrendet is jelent, s kötelességük felelősséget vállalni magukért és másokért. Az érettségi hozadéka az egzisztenciális biztonság is, de a nagyobb felelősség is. A kapott segítséget, tudást vissza kell forgatni a szűkebb környezetükbe.

Az iskolai alapítvány egyik kurátora, évekig tagja volt az iskola fegyelmi bizottságának, a már nem működő közalkalmazotti tanácsnak, amelynek szerepe fenntartóváltáskor, az iskola-összevonás alkalmával volt jelentős.

Mint mindenki mögött, aki nyugdíjba megy, rengeteg tanórai munka és tanórákon kívüli, egyszerre jelenlévő, sokrétű és szerteágazó feladatok állnak. Iskolai és városi rendezvények, köztük két városi pedagógusnapi műsor, karácsonyi ünnepség, szalagavató, ballagás, kiállítások, különféle vetélkedők szervezése, roma kulturális nap, Luca-napi búzaültetés, új projektként a Hikman-nap. Hagyományt teremtett a népszerű szépíróverseny megszervezésével is, hiszen a szép írás, a szépen vezetett füzet érték, ennek igénye felkeltheti a tanulókban az élet más területén is a rendezettség, a harmónia iránti vágyat.

A mintaadást az egyik legfontosabb nevelési eszközének tekinti.

Amit tőle tanulhattak az az ismeretek, a szolidaritáson és a toleranción alapuló értékrend, amit tőle kaphattak, a bizalom, az oldott légkör, figyelem, dicséret, az önbizalom és az önállóság erősítése.

Három gyermek édesanyja.